

Reseberättelse

Min resa - Av Nemer Achour

Jag åkte till Kenya i början av juni 2014 och spenderade nästan 3 månader i Afrika. Innan jag kommer in på själva resan och mina upplevelser där så vill jag belysa två förutsättningar som jag gärna vill att ni har i åtanke när ni läser detta. För det första så åkte jag själv istället för att ha någon med mig vilket är vanligare när man ska utföra en MFS. Jag har tidigare rest till alla möjliga länder i Europa, några länder i Sydamerika och jag har t.o.m. varit in till den asiatiska sidan av Ryssland. Alla dessa resor hade en sak gemensamt och det var att jag hade resekamrater med mig. De är ett stöd när man är på okänd mark, inte vet vart man ska vända sig med sina frågor och när man väl hittar någon så förstår de inte på grund av språket. En annan del är jag åkte för att utföra mitt examensarbete i Kenya och inte som backpacker (skillnaden är att man måste jobba människor i landet till skillnad från att bara åka runt, se landet och försöka överleva). Åter till själva resan.

Kenya är relativt utvecklat för att vara i Afrika, de har en ganska stor del engelskspråkig befolkning eftersom det officiella språket är engelska och Nairobi i synnerhet har rätt många européer och amerikaner. Jag spenderade mina första två veckor i Nairobi för att förebereda mitt fältarbete och detta gjorde jag på ICRAFs kontor nära FN byggnaden för er som känner till Nairobi. Säkerheten var hög med inhägnad runt hela området, en stor grind med vakter som sökte igenom alla bilar som kom och de människor som inte var personal på ICRAF. Den höga säkerheten var ett måste eftersom att Al Shabaab, en terrororganisation från Somalia, hotade alla i Kenya med terrordåd och då i synnerhet utländska organisationer. Bombdåd hände med jämna mellanrum medan jag var i Kenya och jag var tvungen att åka taxi vart jag än skulle eftersom att lokaltrafiken ofta utsattes för bombdåd de med. Sedan var rånrisken överhängande om du var en rik västerlänning (vilket du var per automatik om du hade ett europeiskt pass) och man såg på dig att du var utländsk. Tyvärr är rasism lika vanligt i Afrika som i resten av världen och du blev öppet kallad för Muzungo (viting) ifall du såg ljus ut och då är jag rätt mörkhyad om man jämför med etniska svenskar men det räckte som sagt inte i Kenya.

Förberedelserna gick rätt bra och jag började lära känna människor i min omgivning (andra Muzungos) eftersom att man gärna vill hitta kulturellt lika människor som en själv allt annat känns så främmande och nytt. Jag lärde känna en danska som jobbade på danska ambassaden och en britt som jobbade på FN. Jag fick med åka med danskan till jobbet på morgon (danska ambassadens personaltaxi) vilket var skönt då det kändes säkert och de åkte den tid som var säkrare att åka på. En stor del av min vakna tid gick till mitt projekt eller att hålla mig i säkerhet hemma i lägenheten som jag delade med danskan, britten och två kenyanska människor. Det som erbjöds som sociala aktiviteter fanns i köpcentren och de var de typiska hoten för terrordåd, speciellt på kvällar och helger, eller så kunde man så klart hitta på saker i Nairobi men återigen så var jag ensam och de jag bodde med jobbade dygnet runt i princip.

Jag fick spela fotboll med de på jobbet vilket var bara kenyaner och det var riktigt roligt. Jag älskar att spela fotboll och de har ett annat spelsätt än vad vi har i Sverige. Mer individuellt och fysiskt spel

vilket inte är min starka sida. Å andra sidan kunde de inte förutse mitt sätt att spela och det blev väldigt uppskattat då jag hellre passade fram människor till mål än gjorde mål själv. De kunde inte uttala mitt namn (Nemer) så jag blev kallad för Neymar (brasiliansk stjärna) vilket var roligt bara det. Inte varje dag man har ett gäng fotbollsspelare som skriker Neymar efter en. Kontoret låg bredvid en stor skog där apor bodde och detta kunde man se när de kröp in genom fönster till kontoren och stal matlådor från människors ryggsäckar eller ur kylskåp. Tyvärr så ansågs de vara ohyra (som vi ser på råttor) och många apor dödades så att de skulle hålla sig borta. Jag blev själv omringad av åtta apor när jag satt utomhus och drack en kaffe och skrev på min rapport. Det var både häftigt (många bilder) och läskigt då filmen apornas planet började spela i mitt huvud och jag insåg att det här var apor med ett mål. Annars var tiden i Nairobi rätt så händselös så vi snabbspolar förbi den.

Själva fältstudien gick som det gick, jag fick resultaten jag ville ha men jag fick jobba för det. Detta var den mindre roliga delen med min resa så vi skippar den. Jag hade oflyt helt enkelt. Jag avslutade min vistelse med att åka på safari vilket var riktigt häftigt! Det är en otrolig upplevelse att se djuren på så nära håll och vara i en sådan miljö utan bebyggelse av något slag. Vi fick se the big five (vattenbuffel, elefant, leopard, lejon och noshörning). Noshörningen var nog det häftigaste, dels för att de är snart utrotade (vilket är riktig tragiskt) men också för att de är så stora och häftiga. Vi hade tur som såg en eftersom att det bara finns ca 20 st. kvar i Masai-Mara där vi var.

Allt som allt var det en bra resa och rik på nya erfarenheter. Det var en prövning att åka själv men det som inte dödar en härdar en vilket gör att nu i efterhand så uppskattar jag resan. Man får vara beredd på lite motgångar när man tar sig an ett sånt här projekt men det är värt de positiva delarna.